

Ad tekstanmærkning nr. 102.

Tekstanmærkningen har været optaget på finansloven i en længere årrække og er videreført uændret fra FL 2003, hvor den senest er ændret.

Tekstanmærkningen giver hjemmel til, at finansministeren i situationer, hvor det godtgøres, at en insolvent skyldner hverken er eller vil blive i stand til at betale sin gæld til statskassen, kan eftergive det skyldige beløb helt eller delvist. Det gælder også i situationer, hvor proventuet af salg af et pantsat aktiv ikke kan forventes at kunne dække gælden. Tekstanmærkningen giver således mulighed for at bringe inddrivelsen af skyldige beløb, som reelt må anses for uerholdelige, til ophør. Herved kan ressourcerne koncentrereres om beløb, hvor inddrivelsesmulighederne ikke er udtømte. Endvidere er der en adgang for finansministeren til at bemyndige et inkassobureau til at indgå de omhandlede betalingsaftaler med skyldnere, der er bosat i udlandet, da inkassobureauet i mange tilfælde vil være den instans, der er bedst bekendt med skyldnernes økonomi, og i en forhandlingssituation om afgørelse af en skyldners gæld, vil det være af værdi for bureauet at kunne træffe afgørelser på stedet mod til gengæld at inkassere et beløb som ellers ikke ville blive betalt. Tekstanmærkningen omfatter en lang række skyldforhold med vidt forskellige lovgrundlag. Det er derfor ikke muligt at indsætte tekstanmærkningen i en specifik lovgivning.

Ad tekstanmærkning nr. 103.

Tekstanmærkningen var første gang optaget på finansloven for 1988. Tekstanmærkningen har været optaget på finansloven i en længere årrække uden indholdsmæssige ændringer. På FL 2000 blev tekstanmærkningen dog redaktionelt moderniseret, og i den forbindelse blev det præciseret, at tekstanmærkningens hjemmel til opkrævning af betaling for administrationsudgifter retter sig mod statskassens debitorer og ikke mod andre statsinstitutioner m.fl.

Der kan opkræves gebyrer af en sådan størrelsesorden, at betalingen kan dække de omkostninger, der er forbundet med administrationen. Sådanne omkostninger omfatter også et kalkuleret provenuetab, opgjort på baggrund af forventningerne til debitorernes betalingsevne.

Økonomistyrelsens finansforvaltningsopgaver blev tidligere finansieret ved driftsudgiftsbevilling på de årlige bevillingslove.

Samfundsudviklingen har senere gjort det naturligt at etablere hjemmel til finansiering af administrationsudgifterne gennem anvendelse af gebyrer mv.

Gebyrer kan eksempelvis opkræves for følgende ekspeditioner: Oprettelse, moderation, relaxation, gældsovertagelse, ændring af lånevilkår og henstand samt omberegning af offentlig støtte og andre opgaver i forbindelse med salg af almene familieboliger, jf. Lov nr. 485 af 9. juni 2004. Der kan derudover opkræves gebyrer for udsendelse af påkrav, rykker ved for sen betaling, indfrielsesopgørelser, kontoudtog, saldoopgørelser, giroindbetalingskort mv. samt træk via betalingservice. Der kan endvidere opkræves gebyrer for fornyet udsendelse af tilbagebetalingsplan, årsopgørelse og kopi af lånedokument. Finansministeren har bemyndiget Økonomistyrelsens direktør til at fastsætte gebyrerne. Muligheden for opkrævning af gebyrer omfatter opgaver, der hviler på vidt forskelligt lovgrundlag. Det er derfor ikke muligt at indsætte tekstanmærkningen i en specifik lovgivning.

Ad tekstanmærkning nr. 105.

Bestemmelser om, at den statslige refusionsordning vedrørende fleksjob omfatter ikke-statslige tilskudsmodtagere (selvejende institutioner, foreninger, selskaber m.v.) var første gang optaget på finansloven for 2000 på de enkelte paragraffer. Tekstanmærkningen er ændret i forhold til finansloven for 2004, idet bidragssatsen er ændret. Tekstanmærkningen indebærer, at den statslige refusionsordning vedr. fleksjob også omfatter visse ikke-statslige tilskudsmodtagere (selvejende institutioner, foreninger, selskaber m.v.).

Tekstanmærkningen omfatter selvejende institutioner m.v., der modtager driftstilskud ved eller i henhold til tilskudsregler fastsat uden for finansloven uanset tilskuddets omfang, jf. stk. 1, nr. 1.